

Sobre els autors

Ivo Castro (Lisboa, 1945) és catedràtic de la Facultat de Lletres de la Universitat de Lisboa (FLUL), on ensenya història de la llengua portuguesa i crítica textual. Ha estat conseller del Bureau de la Société de Linguistique Romane (1992-1998); director de la Biblioteca de la FLUL (1996-1998); director de la Càtedra d'Estudis Gallecs, FLUL (1995-2004); president del Departament de Lingüística General i Romànica, FLUL (2004-2006). És soci corresponent de l'Acadèmia de les Ciències d'Hèlsinki i de la Real Academia Galega.

D'ençà de 1968 dirigeix l'Equip Pessoa, constituït pel Ministeri de Cultura portuguès per a la publicació de l'edició crítica de l'obra de Fernando Pessoa (quinze volums publicats fins al 2006 per la Imprensa Nacional - Casa da Moeda).

El doctor Castro és autor d'un gran nombre de publicacions científiques, entre les quals els llibres següents: *A demanda da ortografia portuguesa*, amb I. Duarte i I. Leiria (1987); *Editar Pessoa* (1990); *Curso de história da língua portuguesa*, amb R. Marquilhas i L. Acosta (1991); *Introdução à história do português* (2004; 2a ed., 2006). Així mateix, ha editat: *O manuscrito de 'O Guardador de Rebanhos' de Alberto Caeiro* (1986); *Poemas de Fernando Pessoa. 1921-1930* (2001); *Poemas de Fernando Pessoa. 1931-1933* (2004); amb C. C. Branco, *Amor de perdição* (2007).

Giuseppe Corongiu (Laconi, Oristano, Sardenya, 1965) és llicenciat en lletres modernes per la Universitat de Càller (1990). Ha treballat com a periodista i a l'Administració com a assessor, funcionari i directiu. Ha estat un activista del moviment per la promoció i la valoració de la llengua sarda, i en els darrers deu anys ha orientat els estudis i el treball envers el problema de la cooficialitat de la llengua sarda i envers l'ús de les llengües de les minories en els llenguatges d'especialitat, particularment en l'àmbit jurídic i administratiu. Als anys noranta, després de l'aprovació de les lleis regional i estatal relatives a la promoció de la llen-

gua i a la tutela de les minories, fou el promotor del primer Ufitziu de sa Limba Sarda i d'altres iniciatives a l'Administració pública. També ha treballat en l'àmbit dels mitjans de comunicació i ha estat autor i presentador de programes radiofònics i televisius. És autor de nombrosos articles, assaigs i llibres. Ha fundat i dirigeix l'associació Sòtziu Limba Sarda i la revista electrònica *Diariulimba*. Ha estat nomenat representant de la minoria sarda a la Consulta delle Minoranze del Ministero degli Affari Regionali. Actualment és director del Servizio Lingua e Cultura Sarda della Regione Autonoma della Sardegna i redactor del portal Sardegna Cultura. Ha publicat *Governare cun sa limba* (2007), col·lecció d'assaigs de política lingüística, i també el volum *Pro sa limba ufiziale* (2006), estudi teòric, sistemàtic i pràctic sobre la formulació d'un llenguatge jurídic i administratiu per a la llengua pròpia de Sardenya.

Ludwig M. Eichinger (Arnstorf/Niederbayern, 1950) és director de l'Institut für Deutsche Sprache, Mannheim. Estudià germanística a la Universitat de Ratisbona i lingüística general al University College London, i ha estat professor de lingüística alemanya a la Universitat de Passau i de filologia alemanya i lingüística a la Universitat Christian Albrecht de Kiel. La seva recerca ha versat sobre la gramàtica de la llengua alemanya, les llengües minoritàries a l'Europa central i la geolingüística. Ha publicat prop de dos-cents cinquanta articles especialitzats i ha estat autor i coeditor d'un bon nombre de volums: *Raum und Zeit im Verbwortschatz des Deutschen. Eine valenzgrammatische Studie* (1989); *Überlegungen zu einer funktionalen Grammatik des Deutschen. Vier Studien* (1992); *Sprachkontakte. Konstanten und Variablen* (1993); *Deutsche Wortbildung* (1994); *Standardvariation. Wie viel Variation verträgt die deutsche Sprache?* (2005); *Handbuch der deutschen Sprachminderheiten in Mittel- und Osteuropa* (2008); *Das Deutsche und seine Nachbarn. Über Identitäten und Mehrsprachigkeit* (2008); *Wortbildung heute. Tendenzen und Kontraste in der deutschen Gegenwartssprache* (2008); *Sprache - Kognition - Kultur. Sprache zwischen mentaler Struktur und kultureller Prägung* (2008); *Aktuelle Spracheinstellungen in Deutschland. Erste Ergebnisse einer bundesweiten Repräsentativumfrage* (2009).

David Galeano Olivera (Asunción, Paraguai, 1961) és llicenciat en llengua guaraní (1985) per la Universitat Nacional d'Asunción i posteriorment titulat en lingüística i filologia guaraní (1998-1999), metodologia de la recerca (2000), didàctica universitària (1994-1995) i lingüística general (1987). És professor de llengua i cultura guaraní de la Universitat Nacional d'Asunción. Així mateix, és president de l'Ateneo de Lengua y Cultura Guaraní, des d'on du a terme una tasca d'ensenyament, activisme i sensibilització en relació amb la promoció del guaraní. Fou membre de la comissió elaboradora, redactora i presentadora dels projectes pre-

sentats al Parlamento Nacional (1989 i 1991) i a la Convenció Nacional Constituyente (1992) per sol·licitar l'oficialització de la llengua guaraní, la inclusió, en la nova Constitució Nacional, d'un article que garanteixi la implementació de l'ensenyament bilingüe (castellà-guaraní) en l'educació paraguaiana, i la creació del Ministerio de la Cultura. També fou membre de la comissió que elaborà i redactà el projecte presentat a les Nacions Unides, el 12 de juny de 1991, per sol·licitar la declaració de la llengua guaraní com a part del patrimoni cultural de la humanitat.

És autor de l'estudi *Diferencias gramaticales entre el guarani y el castellano: estudio contrastivo, y su incidencia en la educación* (1999), i també de *Guarani ñe'ekuaaty - Lingüística (en) guaraní* (2002), a més de diversos textos de caràcter didàctic: *Mbo'ehao arapapaha Guarani ha España ñe'ême - Calendario escolar bilingüe* (1988), traducció al guaraní de glosses, poesies i cançons; *Jakavere ypykue (15 káso ñemombe'u)* (1989), i *Káso ñemombe'u* (1999), sengles recopilacions de rondalles populars guaranis, i els llibres de text *Guarani rayhupápe 3* i *Guarani rayhupápe 4*.

Durk Gorter (Oosterwolde, Frísia, Holanda, 1952) és investigador de sociologia del llenguatge i professor de sociolingüística del frisó a la Universitat d'Amsterdam. És també membre de la Fryske Akademy i professor investigador a la Universitat del País Basc. Col·labora en estudis sobre la situació de la llengua de Frísia i d'altres llengües europees minoritàries, i ha publicat diversos llibres i articles sobre aquestes qüestions. La recerca de Durk Gorter s'adreça especialment a descobrir com les llengües evolucionen en el seu entorn social i, principalment, en l'educació; com les persones utilitzen els recursos lingüístics i aprenen llengües, i com això té a veure amb la identitat, l'actitud, la política, el benestar, l'economia, etc.

Entre les seves publicacions, com a autor i editor, destaquem *The other languages of Europe*, amb Guus Extra (2001), i *Multilingual Europe: facts and policies*, amb Guus Extra (2008). També ha treballat sobre el tema del paisatge lingüístic: *Linguistic lanscape: a new approach to multilingualism* (2006), i *Linguistic landscape: expanding the scenery*, amb Elana Shohamy (2009).

Nils Øivind Helander (Skiippagurra, Sápmi, 1949), noruec, estudià a les universitats d'Oslo, Hèlsinki i Tromsø. És Màster en Llengua Sami per la Universitat d'Oslo (1980) i doctor en lingüística de la llengua sami per la Universitat d'Oulu, a Finlàndia (2001). Ha estat professor ajudant de la Universitat de Tromsø del 1982 al 1990 i investigador (1990-1998), investigador sènior (2000-2003) i director (2003-2004) del Sámi Instituhtta. I des del 2005 és professor associat al Sámi allaskuvla, Guovdageaidnu, Noruega.

Fou membre del Consell de la Llengua Sami i membre —i responsable durant un període— del Consell de la Llengua Sami Nòrdica. És especialista en lingüística

i sociolingüística de la llengua sami, i en l'ús d'aquesta llengua en l'àmbit de l'educació. La seva obra majoritàriament ha estat publicada en sami i en noruec, i ha publicat en anglès treballs sobre el sami, l'estatus del sami i el contacte de llengües.

Ernst Håkon Jahr (Oslo, 1948) és professor a la Universitat d'Agder, a Noruega, de la qual ha estat rector. També és membre de l'Acadèmia Noruega de les Ciències i de les Lletres, president de l'Acadèmia de les Ciències i de les Lletres d'Agder, membre de l'Acadèmia Noruega de les Ciències i de les Lletres, i de la Reial Societat Noruega de les Ciències i de les Lletres.

La seva recerca abraça la sociolingüística històrica, la sociolingüística, la lingüística històrica, la història de la llengua, el contacte i el conflicte de llengües, la planificació lingüística i la història de la lingüística. Ha publicat uns dos-cents treballs científics i acadèmics i quaranta llibres (com a autor, coautor, editor o coeditor): *Language contact in the Arctic: Northern pidgins and contact languages* (1996); *Language and its ecology: essays in memory of Einar Haugen* (1997); *Language change: advances in historical sociolinguistics* (1998); *The Nordic languages: an international handbook of the history of the North Germanic languages* (2005).

Reinier Salverda (Arnhem, Holanda, 1948) és catedràtic de Llengua i Literatura Holandeses al University College London. Es doctorà en lingüística (1985) a Amsterdam i fou professor de llengua neerlandesa i de lingüística a la Universitat d'Indonèsia, a Jakarta, durant vuit anys, fins que el 1989 es traslladà a Londres. Ha fet recerca sobre la història de les idees lingüístiques, lingüística neerlandesa, multilingüisme i política de la llengua, i sobre la història colonial holandesa i les literatures (post)coloniales des d'una perspectiva comparativa. Presideix l'Association for Low Countries Studies a la Gran Bretanya i a Irlanda. Membre de la Fryske Akademy (Leeuwarden), n'esdevingué director el 2006.

En els darrers anys ha publicat diversos treballs en les seves especialitats i ha coeditat *Endangered languages and language learning* (2008), amb Tjeerd de Graaf i Nick Ostler, i *Standard, Variation und Sprachwandel in germanischen Sprachen / Standard, variation and language change in Germanic languages* (2007), amb Christian Fandrych. D'ençà de 1992 és editor de l'anuari de *The low countries: art and society in Flanders and the Netherlands*.

Zorica Tomić (Belgrad, 1959) és llicenciada per la Facultat de Filosofia de la Universitat de Belgrad; el 1996 obtingué el doctorat per la mateixa Universitat. Actualment és professora associada de teoria cultural i teoria de la comunicació a la Facultat de Filologia de la Universitat de Belgrad. Del 2001 al 2005 fou professora visitant de la Facultat de Ciències Polítiques de la Universitat de Belgrad, on ensenyà teoria de l'opinió pública. Actualment és professora visitant de la Universitat

de Megatrend (Facultat de Cultura i Mitjans de Comunicació), a Belgrad. Ha participat en conferències i taules rodones sobre temàtica de teoria cultural i sobre el fenomen de la comunicació. Ha dirigit diverses tesis a la Facultat de Ciències Polítiques, a l'Alternativna Akademska Obrazovna Mreza (Xarxa d'Educació Acadèmica Alternativa) i a la Beogradska Otvorena Škola (Escola Oberta de Belgrad).

Ha estat presidenta de la Comissió Nacional de Sèrbia a la UNESCO.

Ha publicat *Komunikologija* (2000); *Muški svet* (2001); *Komunikologija i Javnost* (2004); *The kiss in the time of cooling* (2006) i *New\$ Age* (2008), així com nombrosos articles per a destacades revistes d'especialitat.